

Radicale vernieuwing zorg

Ondersteund door

Radicaal vernieuwen bij Wilgaerden: Advocaat tegen de regels in

Geplaatst op 3 april 2019

Alweer mijn vierde blog, de weken vliegen voorbij. Ik ben op gesprek geweest in het Noorderlandhuis in Hoogkarspel. Wat een leuk huis!

Ik had een afspraak gemaakt om eerst een dagdienst mee te lopen. De eerste dag meelopen in een ander huis, in een andere functie, best spannend, maar wat werd ik warm ontvangen, wat een aardig personeel. Ik voelde mij meteen welkom.

Ik mocht met 2 collega's mee naar de eerste verdieping en kreeg kort wat uitleg. Ik ben op pad gegaan en heb gezien dat de bewoners op een lieve manier wakker werden gemaakt, Natuurlijk heb ik mij ook verbaasd over sommige dingen. Maar dat is goed, want anders heb ik daar straks niets te doen. Ik zeg altijd, als je je nergens over verbaast, waarom doe je het dan nog? Ik werk ook 16 uur aan het bed, of op de werkvloer zoals ze dat zeggen. Ik wil dit zelf graag, want hoe kan ik weten wat er op de werkvloer speelt als je er zelf niet op staat?

Advocaat

Een klein voorbeeld. In mijn avonddienst pak ik bij de koffieronde een fles advocaat uit de koelkast, waarop mijn collega zegt dat het niet mag. Ik ben verbaasd en vraag waarom het niet mag: de advocaat was alleen voor de zondagmiddag. Ik pak de fles, kijk erop en lees voor dat er op mijn fles staat dat het niet voor zwangere personen is. Bovendien staat er dat er niet mee mag worden auto gereden. Maar volgens mij gebeurt dit niet in een verpleeghuis met bewoners boven de 90 jaar gemiddeld....

De collega zegt weer dat het écht niet mag. Ik vraag waar die regel staat: nergens. Nou, dan doe ik het gewoon. Ik heb gezegd dat ze het ook mocht gaan uitdelen, gewoon op een dinsdag avond... best eng voor zo'n collega: ga ik tegen een regel in, die nergens staat maar die iedereen zomaar aanneemt, of ga ik het gewoon doen? Later op de avond heb ik gevraagd of de bewoners ervan genoten hadden. Ja! kreeg ik te horen. Ach, daar doen we het toch voor?

Dit zijn kleine voorbeelden om een bewoner het kleine beetje geluk te laten voelen, even genieten van een glaasje advocaat, waar je het laatste uit het glas met je vinger uithaalt.

Afscheid

Ik was laatst samen met mijn teamcoach op een uitvaart van een bewoner. Afscheid nemen van een bewoner waar je een tijd de zorg voor hebt mogen geven is naar, is verdrietig, maar als ik naar een afscheid ga dan is het ook een soort afsluiting. Bewoners die je goed kende, waar jij je verhalen tegen hebt verteld, en andersom, een bewoner waar je mee gelachen hebt of waar je blij om bent dat degene nu rust heeft. Het is niet altijd makkelijk maar hoort wel bij ons werk.

Maar wij waren daar. En aan het einde kwam de familie ons bedanken. Ze hadden het gevoel dat er echt naar hun moeder was gekeken. Dat er was gekeken naar wat ze graag wilde en dat wij ons daaraan hadden aangepast. Dat waren hele mooie woorden; kijken naar wat een bewoner graag wil, en hoe kunnen wij dat met elkaar voor mekaar krijgen.

Groetjes Esther

Meer artikelen over de thema's met trefwoorden:

Thema's: [Knellende regels](#), [Ervaringen van bewoners, naasten en medewerkers](#)